

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

De Trekkende Taling. — Een door mij 4 Oct. 1912 alhier geringde wintertaling, werd, volgens mededeeling van Dr. Van Oort te Leiden, 30 Januari 1913 geschoten te Carentan, dep. Manche, N. W. Frankrijk.

Schiermonnikoog,

D. W.

De eend en haar jongen. — Een mij bekende dame en hare kinderen waren getuige van het volgende voorval, dat zich te Santpoort in hun zeer grooten tuin afspeelde. Ofschoon geheel van water afgescheiden, was deze tuin plotseling bevolkt door een 9 tal kleine, naar schatting een week oude, wilde eendjes. Bij hun komst in den tuin waren de diertjes zeer onrustig, de moedereend vloog in wijden kring eromheen. Men ging naar binnen en de jongen verzamelden zich op een grasveld, en toen zag men het verrassend schouwspel, dat de moeder naar beneden kwam en op een teeken van de moedereend, de jongen zich allen een plaatsje op haar rug verzekerden en zij zich met hen in de lucht verhief om de reis voort te zetten, de toeschouwers in aangename verrassing achterlatend. Nu is mijn vraag, Mijnheer de Redacteur, is een dergelijk feit meer voorgekomen? Ik vroeg aan eenige bekende natuurvrienden, doch deze keken even vreemd op van het geval als ik. Misschien zijn onder Uwe lezers, die wat meer omtrent deze „reisgelegenheid“ kunnen mededeelen.

Bloemendaal.

D. DE CLERCQ.

Verkeerd citaat. — Mag ik zoo vrij zijn U er even op attent te maken dat de citeering van het sonnetgedeelte onder het artikeltje „Zomer“ van den heer H. F. D. Monné in *D. L. N.* bladz. 110 op een abuis moet berusten. Dit toch is niet uit de Nachtliedjes van Van Eeden's „Ellen“ noch uit een der andere dichtwerken van Van Eeden. Het is n.l. een gedeelte uit het sonnet „Lente avond“ van W. Kloos.

Amsterdam.

H. C. L. E.

Belangeloze hulp. — Tegen den achtergevel van ons huis bevond zich onder de dakgoot, in een klimroos een nestje van een tuinfluiter of van een vliegenvanger. Het viel ons op, dat tegen den tijd dat de jongen volwassen begonnen te worden ook nog 'n andere vogel bij het nest kwam, maar nauwkeurig werd daar niet op gelet. Maandag 30 Juni was het nestje leeg en zaten vier jonge vogeltjes (nog niet volwassen) in de tuinpaden. Ze hadden een grijze kleur op de borst met verticale iets donkerder streepen, en piepten voortdurend. En nu was het eigenaardige, dat ze werden gevoerd door een der ouders en door een winterkoninkje. Ik vermoed, dat de andere ouder gestorven was en dat het winterkoninkje uit medelijden met de hongerige en schreeuwende jongen, met het voeren is begonnen te helpen. 's Avonds zetten wij de vogels telkens op een beschutte plaats tegen 'n serre en vonden ze 's morgens daar gewoonlijk weer terug of in den tuin. Ze waren niet schuw en lieten zich gemakkelijk in de hand nemen. Een was er zelfs, die een dikke bromvlieg van ons aannam en naar binnen werkte. In den loop der week werden er nog twee weezen van dezelfde soort, die in de stad op straat gevonden waren, aan toegevoegd, en ook deze werden door het winterkoninkje en den ouden vliegenvanger gevoerd. Een der weezen was echter wat gehavend en stierf den volgende dag. Van de rest verdronk er een in een vijvertje, terwijl wij een volle week na den 30sten Juni nog één jong, dat toen pas begon te vliegen bij de serre hadden. In de heesters vonden wij toen nog een of twee die blijkbaar waren weggevlogen. Ieder die het voeren zag was verrukt over het aardige kleine winterkoninkje, dat nog drukker voerde dan de vliegenvanger (of de tuinfluiter). Soms ging hij ook dicht tegen de jonge vogeltjes zitten alsof hij ze wilde verwarmen. Gevoerd werd met mugjes en vliedertjes. Wij konden een en ander in de serre van zeer nabij zien. Ik vrees, dat zonder de tusschenkomst van dit hulpvaardige vogeltje dit broedsel vrijwel mislukt zou zijn. Aan onze bewondering voor het winterkoninkje paarde zich verbazing over den langen duur van onbeholpenheid der jonge vliegenvangers (of tuinfluiters). Was er overdag een kat in onzen tuin gekomen, dan waren ze onherroepelijk verloren geweest. De eigenlijke vader (of moeder) der vogels ving het voedsel, terwijl hij van zijn vaste zitplaats even wegfladderde, vandaar dat ik vermoedde met 'n vliegenvanger te doen te hebben. Kenmerkend was zijn bewegelijke staart. Hij leek echter sprekend op een in eene hier aanwezige collectie als tuinfluiter genoemde opgezette vogel. Misschien mag ik wel een opmerking tegemoet zien met welken vogel wij te doen hadden. Voor het vrijwillig zoo offerend gezinde vogeltje, dat ieders hart heeft gewonnen, hopen wij dezen winter voedsel in de klimroos te hangen.

Winschoten.

A. ZANDSTRA Fz.

't Waren stellig vliegenvangertjes. Ik heb eens een winterkoning in mijn tuin gehad, die een mees hielp met voeren.

T.